

עלון מס' 419 | פרשת פנחס | תמוז תשפ"ו

שלהבת

מיסודם של הגאון ר' שמשון דוד פנקס וצוק"ל והגאון ר' עזריאל טאובר וצוק"ל

העצמה אישית תורנית

לקבלת העלון במייל יש לשלוח בקשה לכתובת:
e.shalhevet@gmail.com

קול שלהבת

KOL SHALHEVES

ניתן להאזין לשיחות המרתקות
בנושאים:

חינוך
יעוץ נישואין
אמונה
השקפה
ועוד נושאים מגוונים

באידיש, עברית ואנגלית

בקול הלשון:

03-6171103

073-2951103

במחיר שיחה רגילה

בחייל קול שלהבת:

929.222.9900

דבר המערכת

איך מצליחים להיות חמודים כמו דניאל??

ימי בין המיצרים בפתח... מתחילים לעיין קצת במגילת איכה ובקינות... זה בהחלט מזכיר לנו את השואה והגלויות שעם ישראל עברו... אבל בינינו לבין עצמנו... אנחנו נמצאים היום במצב אחר לגמרי, אנחנו לא מרגישים בגלות... למרות כל הגזירות על לומדי התורה והרדיפות הכלכליות, זה עדיין רחוק כמטחוי קשת מכל התיאור של הסבל והיסורים של היהודי הגלותי הקלאסי... אבל!!! יש לנו דמות אחת שהיא ממש מותאמת לגלות של הדור שלנו!!!

הלא הוא דניאל איש חמודות!!!

דניאל הוא 'מתאם הקשר' שבינינו לבין היהודי הגלותי... כי הרי מה הסיפור של דניאל? דניאל לשם שינוי נלקח כבר מגיל קטן לארמונו של נבוכדנצר... מגיל צעיר מאוד הוא חי חיי תפנוקים... כל השפע שבעולם... בפרט שמהיום הראשון הוא מצא חן בעיני המלך... דניאל מעולם לא סבל ממחסור... לא מרעב... אדרבה... אם כבר היו לו מאבקים... זה בעיקר בעניין הכשרות!!! שיש לו... יש לו מבחר עצום של המאכלים הכי משובחים, אבל הוא מתעקש לאכול רק זרעונים... לדניאל לא חסר כלום... אבל הוא חי במקום הכי משוקץ בעולם והוא צריך להיאבק... עם מי? עם עצמו!!!

כל מגילת איכה בכלל לא רלוונטית לדניאל... כי במגילת איכה כתוב המון צרות ויסורים ודם וסבל ורעב... ו... וכל זה לא קשור לדניאל... הוא לא פגש את זה לרגע...

אבל יש דבר אחד שדניאל מבין אותו יותר טוב מכולם!!!

את המשפט הכמעט האחרון שכתוב במגילת איכה...

על זה!!! על זה היה דווח ליבנו... על מה? על הר ציון **ששמים**!!!

ששמים!!! שממון זה לחם חוקו של דניאל... דניאל מסתובב כל היום בארמון המפואר של נבוכדנצר... יש לו הכל בכל... אבל בתוך הלב יש שממון!!! ריק!!! אפס!!! וזו התפילה המפורסמת של דניאל שאנחנו אומרים אותה בכל שני וחמישי ובכל סליחות לפחות פעמיים, הטה אזנך ושמע פקח עיניך וראה... מה?? מה ראה? **שוממותינו!!!** והאר פניך על מקדשך **השמים**!!! אבא שבשמים: משעמם לי!!! ריק לי מבפנים!!!

ונתן לומר שזו הזעקה הגדולה ביותר של גלות דורנו!!!

אנחנו אמנם לא שרויים בגלות הרגילה של הסבל והיסורים והנידודים של היהודי לאורך אלפיים שנות גלות... אנחנו דווקא מאוד מפונקים בדור הזה...

אבל השממון?? אבאלה... השממון!!! שממון נובע בעיקר מחוסר משמעות!!! להסתובב בארמונו של נבוכדנצר ולפגוש כ"כ הרבה חומירות... כ"כ הרבה נהנתנות... זה חוסר משמעות!!! יש לך הכל ואילו מבפנים הכל ריק... לא כל אחד 'זוכה' להרגיש שממון!!! רק מי שמסתובב בכלוב מזהב... ואתה בתוך הכלוב... הוא יכול להרגיש שממון!!! כל אחד אחר שנמצא מחוץ לכלוב מרגיש קנאה... גם אני רוצה לזכות להיות המאושר שכנס בתוך הכלוב הזה... כל מי שעדיין לא הגיע לפסגה של דניאל... הוא עסוק בלרצות להגיע לחיים הטובים של דניאל... אבל דניאל שכבר הגיע לשם... הוא פוגש את השממון!!!

וזה אנחנו... במשך אלפי שנים, אנשים חלמו שהם ידפקו על הקיר... יעשו כמה סיבובים ויצא מים... חלמו שיהיה להם מניפה שעובדת לבד ועושה רוח... פינטזו שתהיה איזה כרכרה מסתורית שתקח אותי אוטומטי וכן הלאה וכן הלאה... והנה! הנה אנחנו כאן!!! עומדים אנחנו חנוטים במלא מלא שאלטרים... שלט אחד מדליק את המזגן, השני פותח את הרכב, השלישי מתחבר למייל, והרביעי מתקשר בפלאפון... והחמישי מכבה ומדליק את האור...

אם נתבונן בייחס לכל הדורות אנחנו נמצאים בפסגת החומירות!!!

מה ההבדל בין 'איש על העדה' ל-'איש מתוך העדה'??

כבר סופר כאן פעם, שר' עזריאל זצ"ל זכה להחזיר בתשובה מאות רבות של יהודים בתשובה, והם העמידו משפחות לתפארת, והנה אחד מהם יום אחד חיתן את בתו והגיעו לשם הרבה מחבריו שהמכנה המשותף ביניהם היה שהם מ'הנפש אשר עשה' ר' עזריאל בחרן... ותוך כדי התפתח שם ריקוד משותף ומרגש בין כל החברים... ובאופן ספונטני וטבעי הם ניגשו לר' עזריאל למשוך אותו לריקוד איתם... שור'ת... צהלי ורוני... לאורו נסע ונלך... כמיטב המסורת המקובלת והשירים שהיו עדכניים אז... אבל ר' עזריאל התנגד בתקיפות!! לא הסכים בשום פנים ואופן להיכנס למרכז המעגל!! זו הייתה התעקשות מאוד מאוד נחרצת... ממש על גבול החרדה... ואחד מהם התפלל ושאל את ר' עזריאל: מה קרה?? בסה"כ אנחנו רוצים לרקוד ולשמוח עם הרב... בשבילנו ריקוד שכזה זה סמל... זה ביטוי... הרב בשבילנו הוא הדמות שבזכותו אנחנו כאן...

ענה ר' עזריאל: כן!!! בדיוק זה מה שמרתיע אותי כ"כ!! מבחינתי מספיק ריקוד אחד כזה ואני פושט רגל!! אני יכול לסגור את הבסטה... ולמה? כי אני, כל המוטו שלי הוא 'איש מתוך העדה', לי מותר להגיד כל מיני דברים שאף רב לא יכול להגיד... רק בגלל שאני איש מתוך העדה... אני לא שייך לדרג העליון... לא מייצג את המערכת וגם לא את היהדות...

אני לא מייצג את היהדות!! אבל אני מייצג את היהודי!! מה ההבדל היהדות ליהודי??

ישנם המון המון דברים שהיהדות לא יכולה לחייב אותם... אבל היהודי?? הוא הרבה יותר משוחרר... יש המון דברים שההיררכיה היהודית לא יכולה לאכוף אותה, ורק ליהודי מותר להציע אותה מיוזמתו... הדוגמה המוכרת ביותר זה מרדכי היהודי!!! שבתור יהודי מותר לו לזעוק גיוואלד... אסור ללכת לסעודת אחשוורוש, אבל היהדות לא תגיד את זה, זה לא יהיה כתוב במגילה... ולמה?? כי זה מותר!! תעשה משהו!! מרדכי יכול לא לזעוק ולא להשתחוות להמון... למה? כי הגיד להם אשר הוא יהודי... אבל היהדות?? היהדות לא אוסרת להשתחוות להמון... אדרבה... כנסת ישראל מצידה כועסת על מרדכי למה הוא התגרה בהמון... ישנם דברים שרק יהודי יכול לזום אותם ממקום הכי פנימי שלו... ואילו למערכת אין את הנוסחה להציג את זה כדרישה... זה לא יכול להגיע מלמעלה...

אמר ר' עזריאל: לי יש פריבילגיה שאני סתם יהודי... אם תרצו... אתם יכולים לקרוא לי איש עסקים שגם אוהב לדבר מידי פעם... אני בסה"כ אומר מה שהלב היהודי לי אומר!!! אם יבא תלמיד חכם ויתחיל להתווכח איתי, אני מראש מרים ידיים... כי אני לא מתיימר להיות הדובר של התורה או של משה רבינו... אני פה בשביל להגיד מה שאיש מתוך העדה אומר... שאת זה משה רבינו לא יכול להגיד... ואם אני מגלה שיש אנדרלמוסיה והפקרות בעולם... ולכולם ברור שמשוהו צריך לקרוא... אבל אין הוראה מלמעלה... עסקים כרגיל... כולם ממשיכים הלאה ו... אני פה בשביל להגיד מה איש מתוך העדה אומר לקום ולפעול מתוך איכפתיות לכבוד שמים... כל עוד אני 'איש מתוך העדה' יש לי את המקורפון הזה... אבל ברגע שאתם מתחילים לרקוד סביבי ולעשות לי כבוד התיירה... ברגע שאני נהפך להיות דמות שמייצגת את היהדות... באותו רגע אתם סותמים לי את הפה!!! אני כבר לא יכול להגיד בטבעיות את מה שמותר לאיש מתוך העדה להגיד...

משה רבינו לא יכול לעשות מה שפנחס עושה... כי הבעול ארמית רק קנאים פוגעים בו, רק מי שאיכפת לו מהרבש"ע ופועל על פי רגש אישי, רק לו מותר לעשות את זה, אבל משה רבינו שמייצג את התורה... את ב"ד... את המערכת... הרי רשמית מי שבעול ארמית הוא בקושי עובר על לאו!!! לא לגמרי בטוח שזה לאו, יתכן שזה רק איסור עשה... ועל עשה שאפילו כרת אין בו-על זה לא חייבים מיתה... ואם זו עבירה כ"כ קלה... בסה"כ עשה... שעל זה נאמר: אינו זו משם עד שמוחלין לו... נו... אז מה הבעיה?? שבת שמעון רואים מול עיניים שנשיא השבט שלהם בכבודו ובעצמו בועל ארמית... בצירוף זה ש-אינו זו עד שמוחלין לו... אז קדימה... כולנו אחרי... כל אחד לוקח מדיניות לעצמו... סו"ס זה הרי לא להכעים... אחרי הכל יש פה ניסיון קשה של פעור ועריות... אז מקסימום נעשה מה שנעשה... ניתן פורקן ליצרים, ואח"כ לא נוז משם עד שה' ימחול לנו...

נו... ומה האמת?? באמת למה הבעול ארמית זו עבירה כ"כ קלה?? למה להתחתן עם גויה זו עבירה הרבה יותר קלה מכל איסורי עריות אחרים?? **התשובה היא:**

שמי שמתחתן עם גויה... הוא במילים אחרות משגר מברק לרבש"ע: הלכתי!!! סיימתי איתך! לא רוצה איתך יותר קשר!! בחרתי בבת אל ניכר... נו... אשה שמודיעה לבעלה מהיום סיימתי איתך... אתה לא מעניין אותי בגרוש... נו... זו עבירה חמורה??

לא!!!! זה לא עבירה... זה פשוט לא!!!!

זה כמו שני בעלי רכב... לאחד יש רכב שרד יוקרתי... והוא נסע איתו במהירות מופרזת ועבר על כמה עבירות חוק... ויום אחד הוא קיבל רשימה של דוח"ת ותביעות והרבה נקודות והייתה לו כמעט שלילה... והוא היה צריך להפוך את העולם כדי לשלם את כל הדוחות ולשכור עורך דין לבית משפט כדי לחזור שוב לרכב היוקרתי והאהוב...

עד כאן בעל הרכב הראשון... כעת נעבור לסיפור השני... בן אדם אחד, היה לו רכב ישן וחבוט... יום אחד נמאס לו מהרכב שלו... הוא חיפש איפה 'לתקוע' אותו, ביום בהיר הוא פשוט נכנס לתחנת דלק... החנה את הרכב שלו בפניה וברח משם ללא עקבות... התקשרו אליו הרבה פעמים שיבא לקחת את הרכב והוא לא ענה... איימו עליו שיחקו לו את הרכב... והוא מחייך לו בשלווה... קחוו!! בשמחה... ואכן יום בהיר הגיעו ולקחו לו את הרכב...

מה ההבדל בין שני המקרים? בעל הרכב הראשון עשה עבירות חמורות עם הרכב שלו... הוא שילם על זה ביוקר! דוחות... נקודות... משפטים... כי חבל לו... זה רכב יקר... אבל השני?? זה לא עניין של עבירה חמורה או לא חמורה... הוא פשוט לא בעניין... אין לך מה להעניש אותו... לא יעזור שתוסיף לו נקודות... לא יעזור שתעשה לו שלילה ואתה גם לא מאיים עליו שתקח לו את הרכב... כי תקח... זה בכלל לא מעניין אותו...

אצל הראשון מדובר בעבירות תנועה חמורות... אבל אצל השני... הבעיה היא אחרת... אין לך עם מי לדבר!! אין לך קלף מולו... זה פשוט לא מעניין אותו...

ומה?? מה מצאנו?? שממון!!! אנא ה', פקח עיניך וראה שוממותינו!!!

אנחנו מחפשים דרמות... ריגושים... אנחנו כל הזמן מייצרים לעצמנו מצגות מרגשות... מנסים לסחוט בכח קצת משמעות מהחיים היבשים... ואנחנו שם!!!

היית מאמין שפעם לא היה שממה?? כי היה בית המקדש... היה משמעות לחיים... ומשמעות זה לא ברובד של 'כמה יפה היה בית המקדש' אלא ברובד העמוק של עצם המשמעות... לא הייתי צריך נצנצים ומופעים וסוירים וסרטונים מרגשים בשביל ליצור משמעות... היה לנו משמעות מעצם התאנה המיובשת שאני מביא אותה לה'...

אבל בכל זאת... עם כל השממון הזה... אני מתהלך כאן בארמונו של נבוכדנאצר ואני נאמן אליך ה'... גלוי וידוע לפניך שיש לי פה כל מיני שיטות זולות וקלות כיצד להפיג שממון! גלוי וידוע לפניך רבש"ע שהיום אין ילדים משועממים... כי ילד שיותר מידי מנדנד להורים שמשעמם לו... הם דוחפים לו עשרים סרטים ו... ושקט שיש פה... לפני עשרים שנה מי שנכנס לרכבת היה שם בליל של קולות... אנשים משועממים וקצרי רוח, די... כבר גמרנו לדבר על הכל... מתי הרכבת כבר תגיע... היה צריך קרון שמור מיוחד לאלו שרוצים קצת שקט... אבל היום?? זהו... התבטל הקרון השמור... כל הרכבת כולו קרון אחד דומם!! כולם עם המכשירים... לא משעמם להם... לא נגמר להם... כ"כ קל היום להפיג שעמום... אבל אני?? אני לא!!!

אני מסתובב לי פה בעולמך ומוכן להמשיך להיות שומם למענך!!!

מקדשך השמם ו... ואני שמם יחד איתו!! עד שנחזור!! עד שהמשפחה תתאחד!!

אני לא מוכן להפיג את השעמום שלי בדרכים אחרות... אני רוצה להישאר משועמם עד שאתה תמלא אותי... אני אמשיך להיות רעב עד שאתה יתבר' תשביע אותי מטובך...

זה מתכון להיות דניאל איש חמדות!! זה מתכון להיות חמוד!! איזה כינוי חמוד... כן... לא נמצא כינוי יותר אהוב לדניאל מאשר חמוד!! זה כינוי שהקב"ה נתן לו...

המלאך מבשר לו: כי מהיום הראשון אשר נתת אל לבך להבין ולהתענות לפני אלוהיך, נשמעו דבריו ואני באתי בדבריך... כי חמודות אתה!!!

אין מצליחים להיות כ"כ חמודים?? איפה זה קורה?

זה קורה בתוככי הארמון של נבוכדנאצר, מוקף בכל הסחות הדעת... ודניאל מסתובב שם ובוחר להיות שמם כדי לתת רק לה' למלאות אותי...

לא נותר לנו אלא להיות חמודים ולתת לרבש"ע למלא את השממון... לתת לה' למלאות אותנו ביוני יולי אוגוסט... לא!! זה לא ביצוע מרשים... להסכים להיות שומם זה לא תרגיש צדיקי במיוחד... אבל זה מה שעושה את דניאל חמוד ו... וגם אותנו... ה' אוהב תפילות של חמודים שכאלו... והאר פניך על מקדשך השמם...

משהו שרבי לא יכול לומר!! רבי שאומר לחסיד אל תתלונן על הרבש"ע זה להתנער מאחריות... החסיד הגיע לרבי רק בגלל שהרבי מייצג את הרבש"ע... אז מה הקשר לפטור אותו בלך ושוב...

משה רבינו אף פעם לא נוזף בעם ישראל שמתלוננים... הוא תמיד מקבל את הבקשה ומגיב אותה לרבש"ע... אין לו את הסמכות להגיד להם, די... תפסיקו להתלונן... וכי בשביל מה הוא רעיא מהימנא?? בשביל להשתק את הצאן?? הוא פה בשביל לדאוג להם... אבל אני ואתה- בינינו לבין עצמנו יכולים להגיע להבנה... ההלו... בא נקבל את ה'... לא נתלונן עליו...

כן... ישנם שני משפטים מקבילים... אחד בפרשת בלק והשני בפרשת פנחס... בפרשת בלק כתוב על פנחס שהוא 'איש מתוך העדה' ויקם מתוך הקהל, ואילו בפרשה שלנו משה רבינו פונה לקב"ה ומבקש שה' יעמיד 'איש על העדה'!! כן... יש פה שני תפקידים...

יש איש על העדה!!! ויש 'איש מתוך העדה'!!

ויש ביניהם חלוקה ברורה... כשיש 'איש על העדה' דובר אחד לדור, הוא מקבל את ההנהגה, הוא זה שנותן הוראות וכולם מוכתבים אליו... אבל מגיע רגע שה'איש על העדה' שותק, וכאן המקרופון עובר ל'ויקם מתוך העדה'!!! כאן צריכים את הקול שבוקע מלמטה...

בדור שלנו מאוד קל להבין את זה... בינינו לבין עצמנו... מי היום הדמות הכי דומיננטית? הכי אגרסיבית... הכי מזיקה... וממילא גם הכי תועלתית?? ועד ההורים... הפגנות קפלן... המחאה העממית באיראן... והוואצפ של השכנים ושאר ירקות... שם מלמטה!! שם מתעוררת התסיסה, משם מתחוללים הסדקים וההפיכות והנוקים ש"כ קל להרוס... ובאותה מידה ברגע שיש כמה שאיכפת להם באמת... הרי עם קצת רצון טוב, הם לוקחים את העוצמה הזו למקום טוב, ושם קורים הדברים הכי טובים... היום לא קשה להבין שה- 'איש מתוך העדה', הוא המילה האחרונה... כשיש חוסר שיתוף פעולה מלמטה אין לך עם מי לדבר... וכשיש נכונות מלמטה אתה יכול באפס תנאים להקים אימפריה של ידידישקייט...

קוראים לזה כח היחיד!!! זה הכח של משיח בן דוד! דוד הוא יחיד! הוא לבד!! לא תלוי באחרים... לא בודק דעת קהל... לא עוקב אחרי הסקרים אלא מוביל קדימה לבד!!! כל הסיפור המסובך של 'כיבוש יחיד' של סוריה... מאיפה זה מגיע?? מדוד המלך שהוא נחוש לבנות את בית המקדש... והוא נשבע לה'... לא אבא באוהל ביתי לא אעלה על ערש יצועי עד אמצא מקום לה'... דא עקא שהוא נתקל בחוסר שיתוף פעולה... אף אחד לא ממחר לשום מקום... דא עקא שביהמ"ק חייב להיבנות מתוך רצון... לרצונכם!!! אם לא רוצים אז אין טעם... נו... מה עושים?? נחכה בסבלנות שכולם יואילו בטובם לרצות?? לא!!

דוד המלך יוצא לבד... מתחיל לכבוש מדינות על ימין ועל שמאל... הכל עצמאי... יש לו את הכמה גיבורים שלו שהם איתו... והוא כובש ומביא שלל... כמויות אסטרונומיות של כסף וזהב... והכל הוא מקדיש לגבוה!! לבית המקדש!! דוד המלך מעמיד בפני כלל ישראל נתון עובדתי... בית המקדש יוצא לדרך... יש לי כבר הכל... אני לא צריך את הכסף שלכם... כעת נותרה לכם ברירה... האם אתם מעוניינים להיות חלק מהסיפור או שאני אותיר אתכם מאחור ואמשיך הלאה לבד?? זו מנהיגות של כח היחיד!!! אני וביתי נעבוד את ה'... מי שרוצה- אחרי!!

ויקם מתוך העדה!! יש לו כח יחיד מתוך הקהל!! הוא יודע לזווג מתוך הקהל, לא מחכה להסכמה של מיישה... מתוך ידיעה שה' רוצה אותי... ה' רוצה את הביטוי האישי שלי... אם אני אחכה למישהו שיאשר לי... שישכים איתי... מי יודע אם יש כזה דבר... צריך שיהיה מספיק איכפת לי מהרבש"ע שאני יודע לפעול בגפי בלי שום גיבוי!!!

צריך להבין כאלו כוחות... כי היום ה' לא מוותר על זה... ה' מזמין את כח היחיד... מה שבטוח: מי שמחפש אשמים במחדלים... היום הכי קל להפיל על המערכת את כל הבעיות, אבל באמת באמת האשם היחיד זה אני!! אני ואני!! כי ברגע שאני לבד יכול להשיב את חמתי של ה'... אז אני ש-יכול לעשות... אני הוא זה שנמנע ולא עושה... כל אחד מאיתנו יכול לקחת את זה למקום האישי שלו... לשטחים האפורים שאף אחד לא אומר כלום ונדרש ממך להיות איש מתוך העדה ולהגיד לה': אני איתך!!!

על אותו משקל: יהודי שעובר על כל העריות שבתורה... עדיין מדובר ביהודי!! הוא עדיין רוכב על רכב הכי יוקרתי של 'ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש' וחבל עליו... חבל לתורה... והתורה מזהירה אותו... נו נו לך... אתה תקבל שלילה... אתה תחטוף קנסות על ימין ועל שמאל... אתה תתחייב מיתה... יש פה מה להפסיד!! אבל בן אדם שבעל ארמית, הוא במילים אחרות נטש... עזב... הוא לא בעניין... לא מקוון... הוא לא חייב מיתה כי... כי הוא לא מחפש לחיות!! תבין: הרי מה זה חיוב מיתה?? יש פה אדם שרוצה לזכות לעולם הבא... ובשביל לכפר על חטאו שזיכה לעולם הבא, הוא צריך לשלם על זה בחייו... אבל מי שדבק באל אחר... אז זהו!! הוא דחה את ההצעה... הוא מודיע לרבש"ע: אני בכלל לא מעוניין בשידוך הזה... אין לי איתך כלום... אין מה לחייב אותו מיתה, כי הוא לא מחפש כפרה... כלומר: מי שמתחתן עם גויה... **הסיבה שזה יותר קל, זה רק מרוב שזה חמור!!!**

לכן התורה לא מחמירה בזה... כי אין בשביל מי... אבל אני ואתה??! האיש מתוך העדה, לנו יש רשות להבין עניין... לקלוט שדווקא זה הכי חמור מהכל... אנחנו אמורים להוקיע את זה יותר מהכל מתוך איכפתיות... אדרבה... כגודל החוסר עניין שלו, כך גוברת השייכות והאיכפתיות שלי... ואני לא מוכן לתת לנגע הזה להמשיך כאן...

תאר לעצמך שפנחס לא היה קם ועושה מעשה... מה שהיה קורה זה שכל אחד היה מגיע בתורו ומתחתן עם מדיינית מתוך ידיעה שזו לא עבירה חמורה... ולמה זה לא חמור??

כי בסה"כ מה עשיתי?? אמרתי לרבש"ע שמצאתי בת אל נכר שיותר מעניינת אותי ממנו... מה הוא כבר יכול לענות לי?? מקסימום זה יכאב לו... הוא יצטער... הוא יבכה במסתרים וישאל בכאב: למה כולם עזבו אותי והלכו למישהו אחר... ואז... אחרי שאני אסיים ליהנות ביוני יולי אוגוסט, אז אני אחזור אליו בחזרה ואגיד לו: שלום עליכם... חזרת... מה הוא כבר יגיד לי??

הוא יגיד לי שזו הייתה פגיעה אישית נגדו... נו... ואז מה?? אז פגעת ב... נו ו...

מילא אם לא הייתי עושה מה שמוטל עלי בחוזה התרי"ג מצוות!! מילא לא סידרתי את הבית... לא שטפתי את הריצפה, לא קיימתי תרי"ג מצוות... הוא יכול להגיש נגדי תלונה... הוא יפעיל נגדי סנקציות... יטיל עלי עונשים... אבל אם בסה"כ לא בא לי עליו... מה הוא יכול לעשות לי?? להגיד לי נו נו נו... תרצה אותי מיד?? לא!! אני לא רוצה ולא בעניין...

תאר לעצמך שכל כלל ישראל היו עושים את זה לרבש"ע... כולם היו הולכים אצל המדייניות... 'ואכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און', היו כולם מסיימים לתת פורקן לכל העבירות... ואז היו חוזרים בחזרה לרבש"ע... עסקים כרגיל... נו... מה היה קורה??

האמת היא ששום דבר לא היה קורה!!! רק הדבר היחיד שהיה קורה זה ש... שפתאום לא ברור מה קרה... באזור חמש וחצי בצהריים בערך... פתאום כל העולם התאדה ברגע אחד... כל היקום חזר לתוהו ובוהו ורוח אלוקים מרחפת מעל פני המים... אוה... הים!!!! אבל לא... אין הים... כי אין מי שיהיה בהלם... הכל נמחק כלא היה... מה קרה??

גם לבורא עולם נמאס... לא בא לו על העולם הזה... תעשה משהו... כמו שזכותי להגיד לבורא עולם לא בא לי עליך... גם זכותו להגיד ש... שלא בא לי על העולם הזה... אמחה את כל אשר בראתי מעל פני האדמה... אז לא עשינו עסק!!!

והיקום כולו היה כפסע לפני תרחיש איום ונורא שכזה!! שברגע שעם ישראל אומרים לרבש"ע: לא בא לנו עליך... אז ה' גם היה אומר לא בא לי על העולם הזה... והעולם היה בסה"כ נחרב... זהו... רק זה... ואפילו לא היה גהינם ולא אשמים... כי הסתיים האירוע...

בשניה האחרונה!!! בדקה התשעים, לפתע הופיע איש מתוך העדה וזעק לא!! לא רבש"ע!! זה לא נכון!! בא לי עליך... איכפת לי ממך... אני לא מוכן לזה!!! ופנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כיליתי...

הקב"ה מבשר לעולם... דע לך עולם שהיום יום ההולדת החדש שלך!! כי עקרונות העולם כמעט סיים את יעודו... שני הצדדים הביעו חוסר עניין והכל היה אמור להתפרק... ברגע האחרון הגיע איש מתוך העדה וייצג את כולם, והכריז: איכפת לי ממך רבש"ע!!!

משה רבינו לא יכל להגיד את זה כי הוא הדובר של הרבש"ע... הוא יכול להגיד רק כמה לקב"ה איכפת מאיתנו... אבל כמה לנו איכפת מהרבש"ע? זה יכול להגיע רק מלמטה!!

אמר ר' עזריאל: המשבצת שלי זה להיות האיש מלמטה... זה שיש לו רשות ללחוש ליהודי באוזן ולהגיד לו... נו באמת... אתה לא מבין שהקב"ה מצפה מאיתנו ל'מישהו אחר'?? אתה לא רואה שהקב"ה מזמין אהבה ורוצה לקבל מאיתנו קריצה דקה ש... שזה בסדר רבש"ע... אני איתך גם אם אתה לא תמיד עומד בציפיות שלי... זה